

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutio lutheriana super propositione deci[m]a tertia: de potestate pape

Luther, Martin

Lipsiæ, 1519

VD16 L 5781

Ihesvs. Martinvs Lvther, Pio Lectori Salvtem In Christo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32449

IHESVS.

MARTINVS LVTHER ,PIO LECTORI SALVTEM
IN CHRISTO.

Tēporis &
occupatōnū
ratio præcipi
tauit editio
nē resolutio
nū, vt pessio
noi hæreseos
intentato, oc
curreretur.
Stilū de idu
stria variat.
Vi in pub
licum tractū,
requirit an
gulum.

Cur durior sit
i aduersarios.

Præfractos
& obstina
tos Ruffinos
oblatratores
patit, flagris
etiā dignos.

Malo nodo,
malū cuneū.

Haud scio,
an inuetera
tū vlcē mol
liter & vtili
ter curariq̄at.

Chūs nego.
flagris e tem
plo pepulit.

Paulus.
Omnium
hoīm scripta,
dicta, facta,
facta, scriptura,
iudice intelli
genda sunt.

Crime hære
seos, Christi
ano omnium
grauissimū.

Vper propositionibus tredecim resolutiones
meas, nuper tumultuario negotio edidi, vt fere
bat, & temporis, & occupationum mearū ra
tio. ita enim cogor pene imparatus, pessimo no
mini: quod mihi a multis intetatur: occurrere,
Quas, cum videam maiore studio peti, quam
speraueram, visum est, eas sub incudem reuo
catas augere, vel emendare saltem, si qua dig
niori facie in publicum venire possint. In qua
re: optime lector: te primū oro, ne stili mei varietatem mireris. Sum
plane aliquando sordidior, penitusq̄ mei dissimilis, quod de indu
stria facio, quod mihi non sit spes nomnis & memoriæ diuturnæ,
nec tale quippiam vnquā quæsiui, sed sicut vi in publicū tractū sum,
ita cogito semper: quā possim: citius redire in meum angulum, saluo
Christiano meo nomine. Habere enim puto Theatrum meum suant
tiffecerim. Videor & multis paulo durior in aduersarios, & velut
modestix theologicæ oblitus. Hic: si qua & alia vitia mea inuenian
tur: non magnopere deprecor culpam. quod hoc me alia causa face
re non sum mihi conscius, quā nimio publici tædio & odio, in quod
me mergunt illi, plurimum mihi preciosissimi temporis suffurates.
Deinde, quod tam præfractos & obstinatos oblatratores patior,
ut, e quauis syllaba, mihi ignominia, sibi victoriam nominis Chri
stiani, insidiosissime & pertinacissime quærant, vt malo nodo, malus
mihi cuneus necessarius videatur. quanquā, videor mihi, stomacho
meo multam semper fecisse vim, ne facerem, quæ possem. Et nescio,
si molliter simul & vtiliter tangi queat, qui inueteratissima iam diu
consuetudine opprobriandi hæretici nominis, ita in iudicandis aliorū
scriptis obstupuerunt, & ad audiendam veritatē obduruerunt, suisq̄
opinionibus obsurduerunt: vt vix caduceo diuino quopiam excitari
posse videantur. Vt id taceam, quā intolerabile sit, leuiter arguere
eos, qui e templo dei speluncam latronum fecerūt, & e scriptura dei,
negotium hominū, abominationem, eam e loco sancto, & Christus
flagellis pepulit. & PAVLVS dure increpandos censuit hos vanilo
quos. Nam id coguntur, velint, nolint, confiteri, sacras literas, passim
in vniuersalibus studiis fuisse neglectas penitus, quantūuis sese iac
tent scripturas intelligere religiosius, humano aliorum sensu, quā il
larum proprio. Ego mihi nolo hanc cantari cantilenam, nec saltitabo
ad eam. volo, non iudice humano die, scripturam sed scriptura iudi
ce, omnium hominum scripta, dicta, facta intelligere. Postremo, oim
criminum nomina, modeste & patienter tulisse, laus esto. At, spoliū
nominis Christiani, rapinam gloriæ dei, abnegationem Christi (qd
moliuntur, qui hæreticum tam facile quā temere pronunciant ag
nouisse, ac non potius vsque ad sanguinem omnibus viribus reda

masse, anathema sit. Proinde, qui me patientem desyderant, primū, alio quam hæretico, perfido, & apostatico nomine crimentur: aut: quod debent: talem me esse prius conuincant. Neq; em̄ mihi re talia se videor quenquam talium criminorum, etiam, si sexcentis nominibus malis eos onerasset. Hæresis enim similia sibi monstra non habet, cum sit peccatum in spiritum sanctum. Quanquam intus omnium sanctorum exempla, & impotentem illorum animū: qui tam celebre hoc crimen faciunt: pene mihi persuadeo, non minus ferendum esse hæretici, quam cuiusque vitii opprobrium. Quando, & Christum habere dæmonium iudæi insaniebant, obsequium deo se præstare arbitrati. Verum, vt ut sit, nullius persona vnquam mihi erit odiosa, qui sperem omnes nos tandem pacatos in regno Christi victuros in æternum. Causam vero scripturæ sanctæ, si concitati ore zelo egero, veniam mihi spero iustam non negari, quod nō possit esse par vllius læsio seu iniuria, cum iniuria diuinæ scripturæ colata. Hic enim vira nostra læditur æterna, illic, putridum nomen corruptibilis hominis. Dominus autem ipse Ihesus regat & seruet nos omnes, custodiat ꝑ corda & intelligentias nostras, Amen. Vale opti me lector.

Aut edūcāt
aut desinant
hæreticū cri
minari.

Hæresis,
pctm̄ in spm̄
sanctum.

Et Chrm̄
dæmonium
habere, iudgē
blasphemābāt.

Neminem
vult odisse,
sed bona ve
nia, scriptu
ræ negotium
sanctæ agere.